

Landbolove.

Af Justitsraad *H. Wulff*.

(De i dette Tidsskrift tidligere meddelte Uddrag af saadanne Love og ministerielle Bekjendtgørelser, der kunne have Interesse for Landbruget, fortsættes herved for Aarene 1897 og 1898.)

Love i 1897.

1. Forhøjelse af Invalideforsørgelse.

Ved Lov af 27. Februar 1897 ere alle Invalideunderstøttelser efter de hidtil gjældende Love forhøjede med 25 pCt.

I § 7 bestemmes, at den Invalideforsørgelse, der fratages en Person, fordi han ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal tillægges ham igjen, naar han ved Lov eller Bevilling har faaet Æresoprejsning. Endvidere hedder det i § 8, at den, der som Deltager i en Krig har paadraget sig en Sygdom, som Følge af hvilken han er bleven hjemsendt som for stedse udygtig til al Krigstjeneste, skal være berettiget til Invalideforsørgelse, idet Sygdommen anses som paadraget under Udførelsen af militære Tjenestepligter.

Endelig hedder det i § 9, at Finansministeren kan tilstaa Invalideunderstøttelse, dels hvor den antagne Aarsag til en Invaliditet vel ikke kan siges at være paadragen i Anledning af Udførelsen af militære Tjenestepligter, men dog staar i en saadan Forbindelse med den militære Tjeneste, at der efter Omstændighederne skjønnes at være Anledning til at yde en saadan Understøttelse,

og dels hvor Paadragelsen vel ikke saaledes er godtgjort at hidrøre fra den militære Tjeneste, at Krav efter de almindelige Regler kan gjøres gjældende, men hvor dette dog findes saa antageligt, at der efter Omstændighederne ogsaa her skjønnes at være Anledning til at yde Forsørgelse.

2. Udførselen af fersk Kjød.

Ved Lov af 22. Marts 1897 bestemmes:

Regjeringen bemyndiges til at træffe de fornødne Foranstaltninger til Forebyggelse af, at der her fra Landet udføres fersk og let saltet Kjød samt Slagteaffald af Kvæg, Faar, Geder eller Svin, naar det er fordærvet eller hidrører fra Dyr, der ere angrebne af nogen Sygdom saaledes, at det ikke bør bruges til Menneskeføde, eller saa afmagrede, at deres Kjød ikke kan anses for egnet til Menneskeføde.

Hvor Slagtning til Udførsel sker i større Omfang, kan Landbrugsministeren ansætte veterinært Tilsyn ved Slakterierne. Den hertil fornødne Udgift fastsættes ved de aarlige Finanslove. (Se i det Følgende Bekjendtgjørelsen af 30. April 1897.)

3. Tilvirkning og Forhandling af Margarine.

Efter Lov af 22. Marts 1897 forstaaes ved »Margarine« smørlignende Fabrikater af hvilken som helst Oprindelse, Blanding og S sammensætning, naar deri indgaar Fedtstof, der ikke er fremstillet af Mælk, og ved »Margarineost« forstaaes ethvert Ostefabrikat — saavel det færdige Produkt som Ostemasse — hvori indgaar Fedtstof, der ikke er fremstillet af Mælk.

Enhver, der vil tilvirke Margarine til Salg, er pligtig til derom at gjøre Anmeldelse for vedkommende Politimester, og der gives derefter i Loven detaillerede Bestemmelser om den Emballage, Indpakning, Mærkning og Farve det til Salg udbudte Margarine skal have.

Det er derhos forbudt at tilvirke, indføre, transitere eller forhandle Margarine, hvis Indhold af Smørfedt over-

stiger 15 pCt., hvorimod Smørblanding til eget Forbrug er tilladt efter ethvert Forhold.

Med Hensyn til Ind- og Udførsel, Forhandling og Forsendelse af Oleomargarin og Margarineost gives der tilsvarende Bestemmelser med Hensyn til Mærkning og Emballage.

I Lovens § 10 gives den vigtige Bestemmelse, at der til Smør og Margarine, som er bestemt til Salg, ikke maa tilsættes andre Konserveringsmidler end Kogsalt. Heller ikke maa Smør og Margarine med andre Konserveringsmidler indføres, udføres, transiteres eller forhandles.

Sager angaaende Overtrædelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager, og der gives i Lovens § 17 nærmere Straffebestemmelser for Forfalskning af Smør og for i svigagtig Hensigt at udgive Margarine for Smør.

4. Ligning til Skolefond.

Ved Lov af 1. April 1897 forhøjes Bidragene til Skolefonden i Holbæk, Vejle og Ringkjøbing Amter til henholdsvis 1 Kr. 75 Øre, 1 Kr. 50 Øre og 1 Kr. 50 Øre pr. Td. Hartkorn.

5. Grundlovsdagen.

Ved Lov af 23. April 1897 er Grundlovsdagen gjort til en Fridag fra Kl. 12 Middag, dog undtages det Tilfælde, at Grundlovsdagen skulde falde paa Lørdagen før Pinse.

6. Lukkede Vandledninger.

I Lov af 23. April 1897 bestemmes, at naar det vil være af væsentlig Betydning for en Kommunes Vandforsyning, at der tilvejebringes lukkede Ledninger over anden Mands Grund, skal Ret til Anlæg af saadanne Ledninger kunne erhverves, imod at der ydes vedkommende Grundejer fuld Erstatning. Med Hensyn til Betingelserne og Fremgangsmaaden udenfor Kjøbenhavn ligger Afgjørelsen i Indenrigsministerens Haand, hvorimod Erstatningsspørgsmaalene afgjøres af uvillige af Retten udvalgte Mænd.

7. Vands Afledning.

I Lov af 23. April 1897 bestemmes, at naar der fra Landbrug, Møller, Fabriker, Mejerier, Slagterier eller lignende Anlæg tilføres et Vandløb Affald eller skadelige Stoffer, der i nævneværdig Grad forøge Arbejdet ved Vandløbets Oprensning, fremkalde Oversvømmelse eller paa anden Maade forvolde Skade, kan den Skadelidte indanke Sagen for Vandsynsmændene, hvis Kjendelse igjen kan indankes for Landvæsenskommissionen.

I Kjendelsen bliver at bestemme, om og hvor stor Erstatning, der skal ydes, om den skal erlægges en Gang for alle eller som en aarlig Godtgjørelse, samt hvorledes Omkostningerne ved Forretningen skal udredes.

8. Jords Udstykning og Sammenlægning.

Ved Lov af 11. Maj 1897 er der givet meget udførlige Regler for Jords Udstykning og Sammenlægning.

Udstykning. Hertil udkræves Landbrugsministeriets Approbation. Iøvrigt gjælde følgende Hovedregler. Hovedgaarde — hvorved forstaaes Gaarde, hvis Jorder ere Hovedgaardstaxt og som have et Jordtilliggende af 60 Tdr. Ld. til Taxt 24 og som ikke ere udskilte Parceller fra Hovedgaarde — maa ikke nedbringes under 60 Tdr. Land boniteret Jord. Ved Udstykning af Selvejrbøndergaarde skal der forblive en Hovedparcel tilbage paa mindst 2 Tdr. Hartkorn og 15 Tdr. Ld. boniteret Maal, naar der gaar 10 Tdr. Ld. eller derunder paa 1 Td. Hartkorn, $1\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn og 12 Tdr. Ld. bon. M., naar der gaar fra 10 til 20 Tdr. Ld. pr. Td. Hartkorn og 1 Td. Hartkorn og 8 Tdr. Ld. bon. M., naar der gaar over 20 Tdr. Ld. pr. Td. Hartkorn. Ved en Selvejrbondegaard forstaaes et Avlsbrug paa 1 Td. Hartkorn og derover, hvis Jordtilliggende væsentligst er Bondejord og som ikke enten er en Parcel af en nedlagt Gaard, eller Jord, som ved Udskiftningen blev holdt udenfor Jord til Gaardene, eller for en væsentlig Del er dannet af Fæstejord. Ved et Pligthus forstaaes et Avlsbrug, paa hvilket der hviler Forpligtelse til at opretholdes som Husmandsbrug. Det

maa ikke ved Udstykning nedbringes under $1\frac{1}{2}$ Td. Ld. boniteret Maal.

Med Hensyn til Udstykning af Fæstegaarde gjælde Reglerne i Loven af 9. Marts 1872 § 1 og 2, dog saaledes, at Minimumsstørrelsen bliver lig med den foran nævnte for Selvejerbøndergaarde.

Samlede Fredskovsstrækninger maa ikke nedbringes under 100 Tdr. Ld. geometrisk Maal, og Fredskovsstrækninger, der ere under 200 Tdr. Ld. kunne følgelig ikke deles. Landbrugsministeriet afgjør Spørgsmaalet om der er en »samlet« Fredskovsstrækning.

I Lovens § 3 gives der Regler for Ministeriets Ret til at dispensere fra de foran nævnte Udstykningsbestemmelser, nemlig naar den paagjældende Ejendoms Jordtilliggende har en særlig spredt Beliggenhed eller er af uforholdsmæssig Størrelse, naar stedlige Forhold maatte anbefale Udstykning til Husmandsbrug, naar en kjøbstadlignende Bebyggelse er opstaaet i Ejendommens Nærhed og naar Jord ønskes fraskilt til offentligt Brug. Selvejergaarde maa dog ikke nedbringes under 1 Td. Hartkorn uden efter kongelig Bevilling, og der kan da kræves udlagt et Pligthus med mindst $1\frac{1}{2}$ Td. Ld. boniteret Maal.

Med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Udstykning og til Skyldsætninger giver Lovens § 5—15 meget detaljerede Bestemmelser.

Sammenlægning. Her er Hovedreglen den, at Jorder frit kunne sammenlægges og benyttes under et samlet Brug, dog med de Indskrænkninger Forskrifterne om Bondejords Behandling og Pligthuses Opretholdelse indeholde.

Til Sammenlægning af flere paa een Ejers Haand forenede Bøndergaarde kan der meddeles kgl. Bevilling. Dog maa Sammenlægningen højst omfatte 3 Bøndergaarde og højst 12 Tdr. Hartkorn. Jorderne skulle være sammengrænsende og som Regel ligge i samme Kommune. For hver Gaard, der nedlægges, skal der oprettes et Pligthus med mindst $1\frac{1}{2}$ Td. Ld. boniteret Maal, og de for-

nødne Bygninger herpaa skulle være opførte inden $1\frac{1}{2}$ Aar fra Sammenlægningens Dato.

Jordtilliggende til Pligthuse maa ikke uden Tilladelse forøges med anden Jord, og Jordtilliggendet maa i alle Tilfælde ikke blive større end foreneligt med Formaålet for Pligthuses Opretholdelse.

Endelig indeholder Loven udførlige Bestemmelser om Magelæg og om Udnævnelse af Jordboniteringsmænd m. m.

9. Laaneforeninger mellem Grundejere.

Loven af 18. Decbr. 1897 bestemmer: Laaneforeninger mellem Grundejere, der tilsigte at yde Laan mod Pant i faste Ejendomme næst efter Laan af Kreditforeninger eller offentlige Midler, kan der tilstaaes Tilladelse til at udstede Obligationer lydende paa Ihændeoveren og Stempelfrihed paa Transporter for Obligationer, der lyde paa Navn.

10. Grundafstaaelser til private Jærnbåner.

Ved Lov af 18. Decbr. 1897 gives der Regler for den pligtmæssige Grundafstaaelse til Udvidelser af private Jærnbåner og for Erstatningsspørgsmaalets Afgjørelse, hvor mindelig Overenskomst ikke har kunnet naaes.

Ministerielle Bekjendtgørelser m. v. i 1897.

1. Ved Bekjendtgørelse fra Indenrigsministeriet af 2. Januar 1897 normeres Antallet af Sogneraadskredse i hver Landsthingskreds.

2. Ved Anordning af 22. Januar 1897 gives der faste Regler for Begravelser paa Folkekirkens Kirkegaard af Personer, som ikke høre til Folkekirken. Folkekirkens Præster ere ikke pligtige til at fungere ved saadanne Begravelser, men de have Lov til at foretage Jordpaakastelse, bede Fadervor samt lade Salmer afsynge ved Graven. Med Biskoppens Indvilligelse kan Sognepræsten tale ved en saadan Grav.

Ved Begravelse af Personer, der tilhøre det mosaiske Trossamfund, kræves altid Biskoppens Tilladelse til Med-

virken fra Folkekirkens Præsters Side, og Biskoppen fastsætter udtrykkelig Omfanget af denne Medvirken

Hvor en Præst ikke medvirker, kan der gives Tilladelse til, at der bedes et Fadervor ved Graven samt synges Salmer, der ere godkendte af Sognepræsten.

Processioner med særlige Ceremonier eller larmende Optog kunne under ingen Omstændigheder tilstedes paa Folkekirkens Kirkegaarde, ligesom en sømmelig Orden altid skal iagttages.

Ringning med Kirkens Klokker maa kun finde Sted med Biskoppens Tilladelse, og Kirkens Betjente maa kun medvirke ved Begravelsen, naar en af Folkekirkens Præster fungerer.

3. Ved Bekjendtgjørelse af 12. Marts 1897 fastsættes Betalingen til Kvarterværter for Indkvartering af det Personale, der udsendes af Generalstaben til topografiske Arbejder. For et møbleret Værelse til Officerer beregnes 66 Øre pr. Dag, Brænde og Lys 33 Øre og Bespisning 2 Kr. For Meniges Kvarterer beregnes 25 Øre og for Staldrum og Strøelse til Heste 10 Øre; Brændsel til Madkogning beregnes til 16 Øre og et Maaltid varm Mad uden Brød til Underklasserne beregnes til 41 Øre.

4. Ved Bekjendtgjørelse af 25. Maj 1897 indrømmes der indtil $\frac{1}{2}$ Aars Opsigelse fra Kreditors Side af Gjældsbreve for Udlaan af Midler, som bestyres under Indenrigsministeriets Tilsyn.

5. Bekjendtgjørelse af 27. Januar 1897 bestemmer: »Da der har vist sig Mund- og Klovsyge i Nysted Landsogn forbydes det, at der fra Andels- og Fællesmejerier i Nysted Kjøbstad og Nysted Birks Jurisdiktioner i Maribo Amt udleveres Mælk, Kærnemælk og Valle, som ikke har været opvarmet til mindst 70° R.«

Dette Paabud er igjen hævet ved Bekjendtgjørelse af 17. Marts 1897.

6. Ved Bekjendtgjørelse af 9. Februar 1897 er Forbudet af 3. Juni 1896 mod Udlevering af Mælk, Kærnemælk og Valle fra Fælles- og Andelsmejerier i Korsør Kjøbstad, Vester Flakkebjerg Herred, Holstein-

borg Birk, Antvortskov Birk samt Slagelse og Skjelskør Kjøbstæder, der ikke har været opvarmet til mindst 70° R., ophævet.

7. Ved Bekjendtgjørelse af samme Dato ophæves et tilsvarende Forbud for Langeland.

8. Ved Bekjendtgjørelse af 19. Februar 1897 bestemmes, at da der er forekommet et Tilfælde af Mund- og Klovsyge paa Fyen, forbydes indtil videre al Udførsel af levende Kvæg, Faar, Geder fra Fyen saavel til de øvrige Dele af Landet som til Udlandet. (Hævet 2. April 1898.)

9. I Bekjendtgjørelse af 2. April 1897 hedder det: »Levende Kvæg, der her fra Landet har været udført til Karantæneanstalten i Hvidding og som efter Udfaldet af den i Karantæneanstalten foretagne Tuberkulinprøve, i Henhold til de af den preussiske Regjering truffne Bestemmelser, ikke vil kunne forsendes videre i levende Tilstand indenfor Tyskland, tillades tilbageført her til Landet paa Betingelse af, at Dyrene ledsages af fyldestgjørende Attest for, at de under deres Ophold i Slesvig ikke have været opstaldede andre Steder end i Karantæneanstalten i Hvidding, og at de ved en af en dertil af Ministeriet antagen Dyrlæge, uden Bekostning for Ejeren, foretagen Undersøgelse ikke findes angrebne af nogen ondartet smitsom Sygdom.«

10. Ved Bekjendtgjørelse af 30. April 1897 gives der detaillerede Regler for Udførsel af fersk Kjød af Hornkvæg efter Loven af 22. Marts 1897. Hovedbestemmelsen herom findes i § 1, der lyder saaledes: »Fersk — hvortil regnes let saltet — Kjød af Hornkvæg maa ikke udføres her fra Landet uden at være ledsaget af Attest fra en autoriseret Dyrlæge om, at det ikke er fordærvet og ikke hidrører fra Dyr, der ere angrebne af nogen Sygdom saaledes, at det ikke bør bruges til Menneskeføde.« Derefter gives der nærmere Regler for Undersøgelsen og Attestationen, og det paalægges Politiet at føre Tilsyn med Bestemmelsernes Efterlevelse, naar Kjødet forsendes med Jernbane eller Skib; forsendes det paa

anden Maade over Landgrænsen, maa Grænsetoldstederne overtage Tilsynet.

Derpaa hedder det i § 7: »Kjødforsendelser, bestemte til Udførsel, som ved ilde Lugt røbe fordærvet Tilstand, skulle, uanset om den befalede Attest medfølger og befindes i Orden i formel Henseende, tilbageholdes paa Udførselsstedet. Anmeldelse om Tilbageholdelsen skal uopholdelig gjøres til Stedets Politi til videre Foranstaltning.«

11. I Bekjendtgjørelse af 22. Maj 1897 hedder det: »Fra Lande, overfor hvilke der i Henhold til Landbrugsministeriets Bekjendtgjørelse af 13. Juni 1896 angaaende Indførsel fra Udlandet af Husdyr og raa Handelsprodukter af samme m. m. er anordnet »Almindeligt Forbud«, tillades det indtil videre frit at indføre Huder og Skind, der ere fuldkommen lufttørrede og gjennemsaltede.«

12. I Bekjendtgjørelse af 15. Decbr. 1897 hedder det: »Da der er forekommet flere Tilfælde af Mund- og Klovsyge i Kongeriget Sverrig, bestemmes herved at de i Landbrugsministeriets Bekjendtgjørelse Nr. 88 af 13. Juni 1896 § 1 »Almindeligt Forbud« indeholdte Bestemmelser indtil videre ville være at anvende med Hensyn til Indførsel fra Sverrig her til Landet af klovbærende Husdyr og raa Handelsprodukter af samme, samt Mælk, Hø og Halm.« (Hævet 23. Marts 1898.)

13. I Henhold hertil bestemmes i en anden Bekjendtgjørelse af samme Dato, at det »Almindelige Forbud« i Henseende til Indførsel af Drøvtyggere og Svin nu omfatter samtlige Lande i Evropa med Undtagelse af Norge [Sundhedseftersyn] og Storbritannien og Irland [indskrænket Forbud].

14. Ved Anordning af 22. Marts 1897 gives der Regler for Udtrædelse af og Gjenindtrædelse i Folkekirken. Anmeldelse om Udtrædelse maa ske til Sognets Præst eller til den Præst, til hvilken der er løst Sognebaand, og Attesten om, at Udtrædelse har fundet Sted, skal udstedes uden Betaling. Anmeldelse om Udtrædelse maa ske for hver enkelt Persons Vedkommende,

og Anmelderen maa eventuelt godtgjøre sin Beføjelse til at gjøre Anmeldelsen paa Andres Vegne. I Tilfælde af, at Udtraadte ville indgaa borgerligt Ægteskab, maa de præstere Attest for Udtrædelsen, og det samme gjælder, naar de ville være fri for at erlægge de til Folkekirken lovbefalede personlige Afgifter.

Ved Gjenindtrædelse maa de udtraadte henvende sig til en af Folkekirken Præster og fremsætte Anmodning om Gjenindtrædelse. Den paagjældende Præst undersøger da igjennem Forhandling med de Paagjældende, om Ønsket er grundet paa en alvorlig Beslutning, og bekræftes dette, erklærer Præsten Gjenindtrædelsen for fuldbyrdet.

Saavel ved Udtrædelse som ved Gjenindtrædelse gjøres de fornødne Paategninger i Kirkebøgerne, og ved Gjenindtrædelse skal tillige den lokale Kommunalbestyrelse have Underretning.

15. Ved Bekjendtgjørelse af 4. Juni 1897 bestemmes med Hensyn til Tilskud til Uddannelse og Etablering af Sygeplejersker, at dette kun kan ydes til Foreninger, som selv antage Personer til Uddannelse som Sygeplejersker, at det ikke kan overstige 400 Kr. for hver Sygeplejerske — dog indtil 600 Kr., naar Uddannelsen foregaar i Kjøbenhavn under Tilsyn af »Det røde Kors« — og at Foreninger, der ere oprettede paa Landet, yde mindst et lige saa stort Tilskud som Staten. Der skal aarligt afgives Beretning om Foreningernes og Sygeplejerskernes Virksomhed. Stiftsfysikus Trautner i Odense har paataget sig at skaffe Kvinder Uddannelse som Plejersker. Ministeriet yder endvidere Understøttelser til de Plejersker, der under deres Uddannelse maatte blive syge. Alle Andragender i det her omhandlede Angilgende indgives til Justitsministeriet.

16. Ved Bekjendtgjørelse af 13. April 1897 er Anmeldelsesfristen for Fritagelse for Bygningsafgift udsat til Udløbet af hvert Aars Marts og September Maaneder.

17. Der er i Aarets Løb stadfæstet Bygningsregle-

menter for Vamdrup Stationsby, Struer Sogn, Ruds-Vedby By, Nørre Nebel Sogn og en Del af Gudhjem Sogn, henholdsvis under 10. Februar, 23. Juni, 12. Juli, 1. og 13. November 1897.

18. Under 12. Juli 1897 er der udgaaet en Række Bekjendtgørelser om Tillæg til og Forandringer i Vedtægter og Tarifer for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger.

19. Under 14. April og 11. Decbr. 1897 er der udfærdiget Kundgjørelse om Tillæg til Statuter henholdsvis for Kreditkassen for Landejendomme i Østifterne og for Kreditforeningen af Grundejere i de danske Østifter.

20. Der er i Aarets Løb stadfæstet Sundhedsvedtægter for følgende Landkommuner: Borris Stationsby i Ringkjøbing Amt, Eritsø i Vejle Amt, Gjødvad-Balle i Ribe Amt, Øster Ulslev og Godsted i Maribo Amt, Haarby i Odense Amt, Herning i Ringkjøbing Amt, Nakskov Landsogn i Maribo Amt, Nørre Tranders i Aalborg Amt, Struer i Ringkjøbing Amt, Tranbjerg i Holbæk Amt, Troldhede Stationsby i Ringkjøbing Amt og Videbæk By i samme Amt.

21. Der er i Aarets Løb foretaget Forandringer i Fortegnelsen over Landeveje i Ribe, Aarhus, Maribo, Præstø og Svendborg Amter, henholdsvis under 1. Februar, 23. Marts, 22. Juli, 30. September og 3. December 1897.

Love i 1898.

1. Ulykkesforsikringsloven.

Loven af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder, vedrører vel ikke direkte Landbruget, men da den omfatter enhver Maskindrift, der sorterer under Fabrikstilsynet, og da den endvidere er anvendelig paa flere Virksomheder, der drives paa Landet, saaledes Vind- og Vandmølleri, vil det alligevel være naturligt at medtage den her.

Loven omfatter:

- 1) Fabrikvirksomhed samt Virksomhed i fabriksmæssig drevne Værksteder, for saavidt disse Virksomheder ere undergivne Fabrikstilsynet, samt Virksomheder, Indenrigsministeriet maatte finde egnede til at inddrages under Loven.
- 2) Virksomheder, som fremstille sprængfarlige Stoffer eller Gjenstande, eller som regelmæssig anvende Sprængstoffer.
- 3) Stenbrydning, Kalkbrydning, Stenhugning, Brøndsætning samt Isning.
- 4) Bygningsarbejde og Reparationer med Undtagelse af Beboelseshuse og Økonomibygninger med ikke udover 1 Etage og Tagkvist og indvendigt Arbejde uden Stillads. Endvidere Bygning og Anlæg af Jernbaner, Sporveje, Veje, Broer, Dæmninger, Kanaler og Sluser, samt Skorstensfejning og Skibsverftsarbejde.
- 5) Vandbygnings-, Udgravnings-, Opfyldings-, Udtørings- og Opmudringsarbejder; Kloak-, Gas-, Vandlednings-, Telegraf-, Telefon- og elektriske Anlæg.
- 6) Jernbane-, Sporvejs- og Omnibusdrift.
- 7) Ladning og Losning af Varer samt Arbejde ved Pakhus.
- 8) Dykker- og Bjergningsarbejde.
- 9) Vind- og Vandmøller, drevet som selvstændig Virksomhed.

Enhver Arbejder, der her rammes af Ulykkestilfælde og som ikke oppebærer et Vederlag af over 2400 Kr. aarlig, har Krav paa Erstatning baade for midlertidig og for vedvarende Forringelse af hans Arbejdsevne. Denne Erstatning fastsættes saaledes:

- 1) Kan den endelige Følge ikke strax bestemmes, oppebærer den Tilskadekomne fra den 13. Uge efter Ulykkestilfældet en Dagpenge, der for fuldstændig Arbejdsudygtighed beregnes til fra 1—2 Kr. pr. Dag og for mindre Forringelse af Arbejdskraften en i Forhold hertil beregnet Erstatning.

- 2) For blivende Arbejdsudygtighed (Invaliditet) ydes en Pengesum af fra 1800 til 4800 Kr. Er Arbejdsevnen kun forringet, gives en forholdsmæssig Erstatning. Endvidere tilkommer der den Tilskadekomne fra 1—2 Kr. i Dagpenge i 13 Uger.
- 3) Har Ulykkestilfældet Døden til Følge, gives der 50 Kr. til Begravelseshjælp og en Pengeerstatning til de Efterladte fra 1200 til 3200 Kr.

For disse Erstatninger hefter Arbejdsgiveren, medmindre denne har forsikret Kravene i et anerkjendt Forsikringsselskab. Er dette ikke Tilfældet, have de Tilskadekomne Fortrinsret i hans Bo, og Erstatningen kan inddrives ved Udpantning. Erstatningsbeløbet kan ikke sælges eller pantsættes eller gøres til Gjenstand for Retsfølgning fra Kreditorers Side.

Til Ordningen af de i denne Lov opstaaede Forhold er der oprettet et Arbejder-Forsikrings-Raad, for hvilket der gives en Række detaillerede Bestemmelser.

Loven træder i Kraft 15. Januar 1899. (Se iøvrigt nedenanførte Bekjendtgjørelse af 29. Septbr. 1898.)

2. Kreditforening af Kommuner i Danmark.

Loven herom er af 19. Marts 1898. Naar en saadan Kreditforening har faaet sine Statuter approberet af Indenrigsministeriet, opnaaes Stempelfrihed for herhen hørende Gjældsfor skrivninger og Transporter, og at der maa bringes Umyndiges Midler i Gjældsfor skrivningerne.

Til Approbation af Statuter kræves:

- 1) at der forud er anmeldt Interessenter til et Beløb af 1 Mill. Kr.,
- 2) at der ikke tilstaaes nogen Kommune Laan, forinden den overordnede Autoritet har givet Laanetilladelsen,
- 3) at der til ingen Tid maa cirkulere større Beløb af Gjældsfor skrivninger mod Foreninger, end Interessenternes Obligationer kunne dække,
- 4) at alle Interessenter ere solidarisk ansvarlige,

- 5) at Gjældsfor skrivningerne skulle være rentebærende og Paalydendet deleligt med 100,
- 6) at Interessenterne betale et passende aarligt Bidrag til Administrationsudgifter og til en Reservefond,
- 7) at der ansættes 2 Revisorer, af hvilke Indenrigsministeriet vælger den ene samt godkjender Revisionsreglementet. Hvert Aar offentliggjøres et fuldstændigt Regnskab, og hvert Kvartal indsendes en Regnskabsextrakt til Ministeriet,
- 8) at Ministeriet til enhver Tid er berettiget til at kræve de Oplysninger, det maatte ønske samt foretage Undersøgelser af samtlige Foreningen vedrørende Forhold, og
- 9) at enhver Statutforandring maa approberes af Ministeriet.

Ministeriet er eventuelt berettiget til at standse Foreningens Virksomhed og om fornødent foranledige Skiftebehandling, naar det skjønnes, at Kreditorernes Sikkerhed væsentlig forringes og Manglerne ikke afhjælpes inden en given Tidsfrist.

3. Indkvarteringsgodtgjørelse.

Ved Lov af 19. Marts 1898 er der foretaget følgende Forandringer i Indkvarterings-Lovgivningen:

Ved Indkvartering i Tilfælde af overordentlige Troppe-samlinger fastsættes Vederlaget for Kvarter saaledes:

- 1) for Underkorporaler og Menige 8 Øre daglig pr. Mand i Sommerkantonnement og 12 Øre i Vinterkantonnement;
- 2) Underofficerer og Ligestillede henholdsvis 15 og 25 Øre og
- 3) Officerer og Ligestillede samt Stabssergenter henholdsvis 25 Øre og 50 Øre pr. Værelse.

For Staldrum betales 10 Øre daglig pr. Hest, og for Senge til Sygestuer beregnes 20 Øre daglig pr. Seng.

For den første Dag af Indkvarteringen forhøjes for-nævnte Taxter med det Halve af Beløbene, og Betalingen

for Bespisning paa Ankomstdagen regnes for et Tidsrum af indtil 24 Timer efter Ankomsten.

4. Jubilæumsgaven.

Ved Lov af 26. Marts og 1. Novbr. 1898 bestemmes det, at der skal udredes en Hædersgave af 100 Kr. til de Mænd, der have deltaget i Krigen 1848—50 og som sidde i smaa Kaar og ikke have været straffede for en i den offentlige Mening vanærende Handling eller senere have erhvervet Æresoprejsning.

5. Statsbanedriftens Ordning.

Loven herom er af 26. Marts 1898 og giver en Række detaillerede Bestemmelser saavel om Organisationen, Lønningerne, Pensionering, Regjeringens Kontrol med Regnskabsvæsenet samt om Overslag over Indtægt og Udgift og Driftsberetning. Med Hensyn til Kontrollen er at bemærke, at der ansættes en Kontrolrevisor, der sorterer direkte under Indenrigsministeren. Han skal til enhver Tid have Adgang til at efterse de ved Statsbanerne førte Regnskabsbøger samt til at foretage Kasseeftersyn hos enhver ved Driften ansat Embeds- eller Bestillingsmand, der har Kasseoppebørseler for Driften. Klager over Generaldirektørens Afgjørelser og Decisioner i Regnskabs-sager forelægges Indenrigsministeren til Afgjørelse gennem Kontrolrevisor.

6. Tuberkulose hos Hornkvæget.

Ved Lov af 26. Marts 1898 træffes der Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg.

Der stilles heri 100,000 Kr. til Landbrugsministerens Raadighed til Tuberkulinprøver hos saadanne Ejere, der ville forpligte sig til at afsondre de sunde Dyr fra de angrebne eller tvivlsomme, og i det Hele underordne sig de af Ministeren herom fastsatte Regler. Ministeren er

berettiget til at anvende en Del af Beløbet til Kvægavlerforeninger, der maatte indføre Tuberkulinprøver paa de kaarede Dyr, samt til Landboforeninger til Tuberkulinprøver paa Husmænds Køer. De fornødne Anmeldelser fra Kreaturejere og Kvægavlerforeninger sker gennem Fællesforeningerne eller, hvor saadanne ikke findes, gennem Landboforeningerne. De Ejere, der ikke opfylde Forpligtelsen til Afsondringen, maa refundere Statskassen den ydede Understøttelse.

Indførsel af levende Kvæg fra Udlandet maa kun finde Sted over nærmere af Landbrugsministeren fastsatte Steder; i en Karantæneanstalt skulle de inden 5 Dage efter Ankomsten underkastes Tuberkulinprøve. De sunde Dyr stilles til Ejeren Raadighed, medens de reagerende Dyr enten tilbagevises eller føres direkte til et offentligt Slagtehus, hvor de slagtes under Veterinærpolitiets Kontrol. Udgifterne til slige Karantænestalde og til Tuberkulinprøverne afholdes af Statskassen.

Bestemmelsen om Karantænen og Tuberkulinprøven bortfalder for Dyr, der indføres til Slagtning; saadanne Dyr føres direkte til et offentligt Slagtehus. Ministeren kan dog tillade, at saadant Kvæg under behørig Tilsyn føres til et Kvægtorv, hvor det afsondres fra andet Kvæg og inden 10 Dage efter Ankomsten slagtes i et offentligt Slagtehus.

o/ Køer med Yvertuberkulose skulle dræbes ved offentlig Foranstaltning og Slagtningen foregaa i et offentligt Slagtehus under behørig Kontrol. Statskassen erstatter Ejeren $\frac{1}{4}$ af Dyrets Slagteværdis, samt Halvdelen af det kasserede Kjøds Værdi.

o/ Det forbydes Mejerier at udlevere til Kreaturføde, Mælk og Kærnemælk, der ikke har været opvarmet til mindst 68° R. Den paa Centrifugens Vægge opløbte Slam skal ved Rengjøring brændes. Bestemmelsen om Opvarmning til 68° R. gjælder ogsaa for Indførsel af Mælk og Kærnemælk fra Udlandet. (Se nedenfor Bekjendtgørelserne af 16. April og 3. Maj 1898.)

7. Erstatning for Jernbaneulykker.

Ved Lov af 26. Marts 1898 bestemmes, at den Skade paa Person, der tilføjes ved Kjørsel paa Statsbanerne, skal Driften erstatte, naar ikke særlig Uagtsomhed eller Mangel paa Agtpaagivenhed og Omhu kan tilskrives den Skadelidte.

Den Tilskadekomne er berettiget til Erstatning saavel for Udgifter ved Skadens Behandling som for det Næringstab, der i den Tid lides. Bliver det økonomiske Tab vedvarende, er den Skadelidte berettiget til enten en Erstatningssum en Gang for alle eller et løbende Underholdningsbidrag livsvarigt eller for et vist Tidsrum. Ogsaa for Lidelser, Lyde og Vansir kan der ydes Erstatning.

Saaftremt Døden forvoldes ved Ulykken, betaler Driften Begravelsesudgifterne samt Erstatning til Ægtefælle og Børn — derunder Stedbørn og Adoptivbørn — enten en Sum en Gang for alle eller løbende Underholdningsbidrag, livsvarigt eller for et bestemt Tidsrum.

Statsbanernes Erstatningsansvar for Rejsegods, andet Gods eller Dyr afgjøres vedblivende efter Lov af 24. April 1896.

Foranstaaende Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa private Baner. Erstatningskravet forældes, naar det ikke er paataalt inden 2 Aar efter Ulykken.

8. Værnepligten.

Ved Lov af 6. April 1898 ændres enkelte Bestemmelser i Værnepligtsloven af 6. Marts 1869 dels med Hensyn til Underholdningspenge til de befarne Værnepligtige, dels i Henseende til hans Forhyring i indenrigsk Fart og dels om eventuel Adgang til Arbejde paa Orlogsværftet.

9. Brandpolitiet paa Landet.

I Lov af 6. April 1898 indeholdes Ændringer i og Tillæg til Loven af 1. Marts 1889 om Brandpolitiet paa Landet.

Det bestemmes nu, at Tagfilt (Tagpap) af mindst $1\frac{3}{10}$ Linies Tykkelse betragtes som ildfast Tag. Endvidere, at Rum, der anvendes som Varmekamre til andre Rums Forsyning med varm Luft, skulle have Gulv af uantændeligt Materiale og Vægge af Mur, og Loftet skal være af Jern eller Jern og Mur. Det Samme gjælder Rum, hvori Kjedler til Varmeledningers Forsyning med Damp eller varmt Vand anbringes; dog kan her Loftet være Træ, røret og pudset, naar Kjedlen er fjernet mindst 2 Alen fra Loftet. Over Fyrpladsen skal der derhos under visse Omstændigheder anbringes en Metalplade, der skal være mindst 3 Alen bred og skal gaa mindst 1 Alen til hver Side indenfor Fyrdøren. Ledninger for opvarmet Luft fra Varmekamre skulle være af $\frac{1}{2}$ Stens Mur eller $1\frac{1}{2}$ Tomme tyk Monier (Cement og Jern).

Ledninger for Damp eller varmt Vand skulle være af Metalrør og holdes mindst 2 Tommer fra Træværk; hvor Rørene passerer gennem Træbjækelag eller Trævæg, skal Rummet mellem Rørene og Træværket udfyldes med fast og uantændeligt Materiale.

I Bygninger, der ere tækkede med ildfast Tag eller Spaaner, er det tilladt at benytte de saakaldte snævre Skorstene, dog kun til Afledning af Røg fra Kaminer og Ildsteder med lukket Indfyring; herom gives detaillerede Bestemmelser.

Naar Piben paa en vid Skorsten er mindst 2 Alen høj over Tagryggen, er det tilladt at sammentrække de øverste $\frac{3}{4}$ Alen, saaledes at Udgangsaaeningen indskrænkes til $1\frac{1}{4}$ Murstenslængde eller 11 Tommer i Kvadrat.

Efter at der er givet Bestemmelser om Skorstene, der tage Røg fra Dampkjedler og lignende, foreskrives, at ingen Smedieskorsten maa komme nogen som helst Bygning, der er tækket med Rør, Straa eller lige saa antændeligt Materiale nærmere end 10 Alen og ikke anden Mands Bygninger, der ere tækkede med lignende Materiale, nærmere end 20 Alen.

Brandstigerne skulle mindst en Gang om Aaret forevise Politimesteren, og Brandfogder og Brandsynsvidner

ansees med Bøder fra 5 til 100 Kr. for Overtrædelse af Lovens Forskrifter, hvor ikke Straffeloven foreskriver større Straf.

10. Forskudsforeninger.

Ved Lov af 26. Marts 1898 er der givet Begunstigelser for landøkonomiske Forskudsforeninger.

Naar mindst 50 Landbrugere i en Amtsradsreds med tilsammen mindst 500 Stykker Hornkvæg ønske at danne en Forskudsforening, henvende de sig til Amtsradet, der udnævner en landbrugskyndig Mand til at organisere Foreningen og være Formand for dens Bestyrelse. Andragerne have Ret til at bringe en Mand i Forslag til denne Post. Amtsradet udvælger endvidere 4 af Andragerne til sammen med Formanden at danne den foreløbige Bestyrelse. Der udarbejdes derefter Vedtægter, som forelægges til Vedtagelse paa en Generalforsamling.

Disse Vedtægter maa indeholde følgende Bestemmelser:

- 1) Formaalet skal alene være at yde Foreningens Medlemmer midlertidige Driftsloan til Dækning af Avlsbrugets løbende Driftsudgifter.
- 2) Intet Medlem maa samtidig være Medlem af en anden Forskudsforening.
- 3) Optagelse som Medlem sker ved kvalificeret Majoritet af Bestyrelsen.
- 4) Bestyrelsen ansætter derefter Avlsbrugets Laanværdi efter det Antal store Kreaturer, der normalt kan holdes paa Ejendommen. Medlemmet kan dog indtræde efter en mindre Laanværdi, om han maatte ønske det.
- 5) Ethvert Medlem yder et Indskud af mindst 1 Kr. pr. Kreatur, der dog kan betales afdragsvis i Løbet af 1 Aar; det tilfalder Reservefonden.
- 6) Saavidt Midler tilstrække kan et Medlem i hvert Regnskabsaar faa et Driftsforskud af indtil 50 Kr. pr. ansat Kreatur, dog ikke over 3000 Kr.
- 7) Laanetiden er 9 Maaneder, og nyt Laan kan først

- tilstaaes en Maaned efter, at de tidligere forfaldne Laan ere tilbagebetalte.
- 8) Bestyrelsen bestemmer Rentens Størrelse, der dog ikke maa overstige $4\frac{1}{2}$ pCt. og skal være ens for alle Medlemmer.
 - 9) Bestyrelsen er ulønnet; der kan tilstaaes Dagpenge, dog ikke udover 2 Kr. pr. Dag. Foruden den af Amtsraadet valgte Formand skal der være 4 Bestyrelsesmedlemmer, der ligesom Revisorerne vælges af Generalforsamlingen. En fastlønnet Regnskabsfører kan antages.
 - 10) Det eventuelle Overskud henlægges til Reservefonden; det bruges til Tilbagebetaling af Indskud og til subsidiær Dækning af lidte Tab.
 - 11) Fremkommer der Tab, fordeles dette mellem Medlemmerne i Forhold til Laaneværdien, dog kun med 50 Øre pr. Kreatur, idet Reservefondet udreder Resten, saalænge det ikke er nedbragt til 50 Øre pr. Kreatur, ellers maa Medlemmerne udrede det Manglende. Foreningens Tilgodehavende hos Medlemmer kan inddrives ved Udpantning.
 - 12) Reservefondet maa ikke overstige 10 Kr. pr. ansat Kreatur. Det overskydende anvendes til en Grundfond med særlige Øjemed.
 - 13) Udmeldelse kan ske til enhver Tid, men Ansvarret bevares til samtlige Laan før Udmeldelsen ere tilbagebetalte. Ved Dødsfald eller Opgivelse af Bedrift kunne Indskuddene tilbagebetales.
 - 14) Kassebeholdningen anbringes i en Sparekasse eller en Bank.
 - 15) Vedtægtsforandringer kræver Landbrugsministerens Approbation.
 - 16) Alle Oplysninger skulle til enhver Tid stilles til Landbrugsministeriets Raadighed.
 - 17) En Forenings Laaneværdi maa ikke uden Ministerens Samtykke overstige 10,000 Kreaturer eller være mindre end 1000.

18) Visse Bestemmelser med Hensyn til Foreningens Opløsning skulle iagttages.

De til Forskudsforeningerne af Medlemmerne udstedte Beviser ere stempelfrie. Forskudsforeninger kunne derhos af Statskassen faa Laan af indtil 30 Kr. pr. ansat stort Kreatur, med Hensyn til hvis Sikring og Tilbagebetaling der fastsættes bestemte Regler. Statens Udlaan i Følge denne Lov maa dog ikke overstige 5 Mill. Kr.

Mener Landbrugsministeren, at en Forskudsforening ikke opfylder Betingelserne eller ikke styres paa vedtægtsmæssig Maade, eller at der er Misligheder, kan han skride ind, fordre Statskassens Udlaan tilbage og træffe Bestemmelse om Afviklingen af Foreningens Pengeforhold.

Ministeren træffer de Foranstaltninger, der ere nødvendige for Tilsynsføringen med Foreningerne.*)

(Se Bekjendtgørelserne nedenfor af 1. Oktbr., 1. Novbr. og 2. Decbr. 1898.)

11. Handel med Gjødnings- og Foderstoffer.

Denne Lov er af 26. Marts 1898. Den bestemmer, at ved Handel paa Levering om industrielt behandlede Handelsgjødningspartier paa 200 Pd. og derover af een Sort, skal Sælgeren i et Dokument eller Garanti-bevis give følgende Oplysninger: 1) Sælgerens og Kjøberens Navn eller Firma, 2) Varens Pris, 3) Varens Navn og Beskaffenhed samt 4) Indholdet af Plantenæringsstoffer angivet procentvis. Sælgeren skal ved sin Underskrift garantere for de givne Oplysningers Rigtighed og for, at Varen er i normal tør og for Anvendelsen behørig findelt Tilstand.

Ved Handel med industrielt behandlede Foderstoffer i Partier paa 200 Pd. og derover af een Sort, skal Sælgeren, med mindre andet er vedtaget, overgive Kjøberen et skriftligt Dokument, hvori opgives: 1) Sæl-

*) Til 1. Novbr. var der ialt oprettet 147 Forskudsforeninger, deraf i Jylland 116, paa Sjælland 12, paa Fyen 8, paa Bornholm 7 og paa Lolland-Falster 4. Den samlede Laanesum var da 4,323,870 Kr., deraf alene til Jylland 3,389,130 Kr. og Resten 934,740 Kr. til Øerne.

gerens og Kjøberens Navn eller Firma, 2) Varens Pris, 3) Varens Navn, 4) Raastoffernes Navne, 5) Varens Renhedstilstand, 6) om Foderkager ere slaaede af skallholdige eller afskallede Frø, 7) om det procentvise Indhold af Næringsstoffer. De Forhold, Sælgeren ikke vil garantere, skal han opgive som sig ubekjendte, men iøvrigt skal han garantere, at der ingen for Kreaturer skadelige Stoffer er i Varen, at den er i god Kondition, saa at den ikke hverken er muggen, midret, harsk eller branket.

Landbrugsministeriet udfærdiger trykte Blanketter til de nævnte Angivelser, der ere stempelfri, og forbeholder sig at supplere og ændre Garantidokumenternes Indhold.

Emballagen for Handelsgjødning skal være forsynet med Varens Navn, om det er indenlandsk Fabrikat, ellers det udenlandske Firmas Navn og Indholdsgarantien efter Salgsdokumentet. Prislistes, Cirkulærer og Avertissementer angaaende de heromhandlede Varer maa ikke indeholde urigtige Angivelser om Varens Brugsværdi.

Enhver Kjøber kan paa offentlig Foranstaltning faa de leverede Varer undersøgte, naar Prøver udtages efter nærmere angivne detaillerede Regler. Findes Varen ved Undersøgelsen af ringere Kvalitet end garanteret, afholdes Omkostningerne af Statskassen mod Regres til Sælgeren. I andre Tilfælde bæres Omkostningerne halvt af Kjøberen og halvt af Statskassen. Der gives udførlige Regler om en eventuel Paaankning af vedkommende Laboratoriums Kjendelse. Sælgeren kan ogsaa underkaste sig en Voldgiftskjendelse, for hvilken der ligeledes gives udførlige Regler i Loven.

De hidtil gjældende Regler for, hvem af Parterne der skal bære Risikoen for Varers Værdiforringelse eller Undergang under Transporten, forblive uforandrede.

Sager angaaende denne Lovs Bestemmelser om Garantidokumenterne m. v. behandles som offentlige Politisager, og der gives iøvrigt Regler for Straffens Art og for Straffeansvaret, der eventuelt ogsaa kan komme til at paahvile de Agenter, der optræde paa Sælgerens Vegne.

Varer fra Udlandet, der sendes til andre end Hand-

lende og Fabrikanter, skulle være ledsagede af de ommeldte Blanketter i udfyldt Stand, og Toldvæsenet har at paase, at denne Bestemmelse overholdes, da i modsat Fald Varen ikke udleveres. (Se nedenfor Bekjendtgjørelserne af 15. Decbr. 1898.

Ministerielle Bekjendtgjørelser m. v. i 1898.

1. Ved Bekjendtgjørelse af 3. Januar 1898 normeres Antallet af Sogneraadskredse i hver Landstingskreds. I 2. Landstingskreds er der 147 Sogneraadskredse, i 3. 123, i 4. (Bornholm) 15, i 5. 65, i 6. 145, i 7. 117, i 8. 121, i 9. 155, i 10. 100 og i 11. 89, ialt 1077. 2. Landstingskreds omfatter Kjøbenhavns Amt (Frederiksberg undtagen), Frederiksborg Amt (Frederiksværk undtagen) og Holbæk Amt, 3. Sorø og Præstø Amter, 4. Bornholms Amt, 5. Maribo Amt, 6. Odense og Svendborg Amter (Marstal undtagen), 7. Hjørring og Aalborg Amter (Løgstør og Nørresundby undtagne), 8. Thisted Amt, af Viborg Amt Sallinglands 4 Herreder og Fjends Herred, samt af Ringkjøbing Amt: Skodborg, Vandfuld, Hjerm, Ginding og Ulfborg Herreder, 9. Resten af Viborg Amt, Randers Amt og Aarhus Amsraadskreds, 10. Skanderborg Amsraadskreds (Silkeborg undtagen), Vejle Amt og af Ribe Amt Hjarup-Vamdrup, Skanderup og Seest Kommuner, 11. Resten af Ringkjøbing og Ribe Amter.

2. Ved Bekjendtgjørelse af 25. Februar 1898 approberes særlige Begravelsesritualer for »De forenede evangelisk-lutherske Frimenigheder« og for Baptistsamfundet. Ved Bekjendtgjørelse af 2. Maj 1898 approberes et tilsvarende Ritual for det biskoppelig-metodistiske Troesamfund.

3. Ved Bekjendtgjørelse af 18. Marts 1898 fastsættes følgende Betaling for Indkvartering af det Personale, der af Generalstaben udsendes til topografiske Arbejder: For Officerer, Dessinatører og Guider for et Værelse uden Lys og Varme 66 Øre pr. Dag, Brændsel og Lys 33 Øre og for Brændsel til Madkogning 16 Øre. For en Menigs

Kvarter med Seng, Lys og Varme 25 Øre og for Staldrum med Strøelse til 1 Hest 10 Øre pr. Dag. Bispisning til Officerer paa Ankomstdagen 2 Kr. og til Underklasserne for et tilstrækkeligt og forsvarligt Maaltid varm Mad uden Brød 41 Øre.

4. Ved Bekjendtgjørelse fra Justitsministeriet af 3. Decbr. 1898 stadfæstes et Bygningsreglement for Brøndshøj Kommune under Københavns Amt.

5. Ved Bekjendtgjørelse af 16. April 1898 fra Justitsministeriet gjenoptrykkes Loven af 2. Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen med de Ændringer i samme, der ere foretagne ved Lov af 1. Marts 1889 og ved foranstaaende Lov af 6. April 1898. Der gives ved denne Kodificering af de herhen hørende Love særdeles detaillerede Regler for Bygningers Opførelse paa Landet, for Omgang med Ild og Lys m. m., for Sprøjter og andre Brandredskaber og deres Betjening m. m., for Foranstaltninger i Anledning af en opkommen Ildebrand, for Brandsyn, for Forretningsførelsen og for Brandsagers Behandling.

Et Exemplar af denne Lov skal henlægges hos enhver Sogneforstanderskabsformand, Sognefoged og Brandfoged paa Landet.

6. Ved Bekjendtgjørelse af 23. Marts 1898 ophæves Forbudet af 15. Decbr. 1897 mod Indførsel af klovbærende Husdyr og raa Handelsprodukter af samme m. m. fra Sverrig.

7. I Henhold hertil hersker der derefter kun »Indskrænket Forbud« mod Indførsel af Drøvtyggere og Svin fra Sverrig og Finland, Storbritannien og Irland samt for Norges Vedkommende »Sundhedseftersyn«, medens »Almindeligt Forbud« gjælder for alle andre Lande i og udenfor Evropa. For Heste gjælder kun »Sundhedseftersyn«, hvorfra de end komme.

8. Ved Bekjendtgjørelse af 2. April 1898 ophæves Forbudet mod fra Sjælland med Amager og Saltholm, Lolland, Langeland og Fyen at udføre levende Kvæg, Faar, Geder og Svin.

9. Ved Bekjendtgjørelse af 23. April 1898 forbydes — paa Grund af nye Tilfælde af Mund- og Klovsyge — Indførsel fra Sverrig af levende klovbærende Husdyr samt af Mælk, Hø og Halm m. v.

10. De i Lov af 26. Marts 1898 omhandlede Indførselssteder for Hornkvæg fra Udlandet bestemmes ved Bekjendtgjørelse af 28. Maj s. A. til at være Kjøbenhavn, Helsingør og Frederikshavn.

11. Paa Grund af forekomne Tilfælde af Mund- og Klovsyge i Bjerre Herred, Vejle Amt, forbydes ved Bekjendtgjørelse af 15. Novbr. 1898 al Udførsel af levende Kvæg, Faar, Geder og Svin fra Jylland saavel til Indland som til Udland.

12. I samme Anledning forbydes det under 16. Novbr. 1898 at udlevere Mælk, Kærnemælk og Valle fra Andels- og Fællesmejerier i Bjerre Herred, med mindre det har været opvarmet til mindst 70° R.

13. Ved Bekjendtgjørelse af 31. Marts 1898 er der foretaget en forandret Inddeling af Kredsene under 2det Fabriksinspektorat.

14. Ved Bekjendtgjørelse af 12. August 1898 slaaes det fast, at Statsskatter kun maa betales til Amtstuen og mod dens Kvittering, undtagen til Fogden eller Sognefogden under selve Udpantningsforretningen. Til andre Tider ere Fogden og Sognefogden uberettigede til at modtage Skatterne, og Statskassen er uden Ansvar for en saadan Betaling.

15. Ved Bekjendtgjørelse af 16. April 1898 gives Bestemmelser om de Foranstaltninger, der ville være at træffe mod Yvertuberkulose hos Køer. Da Køer, der ere befængte hermed, skulle nedslaaes ved offentlig Foranstaltning og efter vedtagne Erstatningsregler, bestemmes, at ingen saadan Nedslagning maa finde Sted, forinden det ved en af Veterinærphysikus foranstaltet bakteriologisk Undersøgelse er konstateret, at Sygdommen er Yvertuberkulose. Erstatningen for det nedslagne Dyr beregnes efter Middelprisen af den sidste Fællesnotering fra

Kjøbenhavns Kreaturkommissionærer for Kjødet af Køer af ringere Kvalitet.

Der vil altid tilkomme Ejeren en Fjerdedel af den udfundne Værdi, samt endvidere Halvdelen af Værdien af det Kjød, der erklæres utjenligt til Menneskeføde. Al Erstatning i dette Forhold udredes af Statskassen.

16. Ved Bekjendtgjørelse af 3. Maj 1898 fra Landbrugsministeriet gives Regler for Anmeldelse om Statsunderstøttelse til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg, i Henhold til foranstaaende Lov af 26. Marts 1898.

Anmeldelser fra Creaturejere, som ønske Tuberkulinprøve, skal egenhændigt underskrives og indeholde Oplysninger om Kvægbesætningens Størrelse, med særlig Angivelse hver for sig af voxne Dyr og af Ungkvæg; for Ungkvægets Vedkommende gives Meddelelse om den omtrentlige Alder. Det maa derhos angives, hvor stor en Del af Besætningen, der ønskes prøvet; for mindre Besætninger bør dog Prøven første Gang omfatte hele Besætningen.

Fornyede Prøver skal omfatte de Dyr, der sidste Gang viste sig sunde, de Kalve, der siden da ere tillagte og de indkjøbte Dyr. Der maa gives Oplysning om Besætningens Sundhedstilstand i det Hele, og om den Maade, paa hvilken Ejeren vil gennemføre Afsondringen. En autoriseret Dyrlæge maa skriftlig erklære sig om denne Afsondringsmaades Tilstrækkelighed. Afsondringen skal iværksættes snarest muligt efter Prøven og vare mindst 1 Aar. Overholder Ejeren ikke de foreskrevne Bestemmelser eller de paatagne Forpligtelser, er han pligtig til at holde Statskassen skadesløs for de gjorte Udlæg.

Anmeldelserne skrives paa ustempelt Papir og indsendes til Landboforeningerne, der inden 1 Maaned efter Modtagelsen skal indsende dem til Landbrugsministeriet.

Anmeldelser fra Kvægavlsforeninger maa være ledsagede af Foreningens Vedtægter og Oplysning om Antallet af Foreningens Medlemmer og af de kaarede Dyr, der ønskes prøvede. Det maa for hver Besætnings

Vedkommende oplyses om Afsondringens Art og Beskaffenhed. Anmeldelsen sker gennem en lokal Landboforening eller en Fællesforening, og denne maa med Indsendelsen til Ministeriet udtale sig om Kvægavlsforeningens Virksomhed og Betydning.

Anmeldelser fra Landboforeninger, hvis Medvirken søges med Hensyn til Prøver af Husmandskøer, maa foruden Oplysning om Afsondringsmaaden indeholde Oplysning om, hvor vidt de paagjældende smaa Besætninger findes saa nær ved hinanden, at Dyrslægen kan undersøge dem samtidig eller eventuelt om de kunne prøves samtidig med en anden større Besætning.

17. Ved Bekjendtgjørelse af 15. Decbr. 1898 ændres Loven om Handel med Gjødningsstoffer for saa vidt som der i Lovens § 1, Nr. 4, Lit. e, der lyder saaledes: »Vandfri Fosforsyre, som er opløselig i citronsur Ammoniak« sker den Tilføjelse »eller for Thomasslakkelmel i Citronsyre«.

Ved en anden Bekjendtgjørelse af samme Dato gives der en Række detaillerede Regler med Hensyn til Mærkning af Emballage til Handelsgjødning, til Fremgangsmaaden ved Prøveudtagning af Gjødninger og af Foderstoffer, den analytisk-kemiske Undersøgelse og Taxterne derfor samt om de af Landbrugsministeriet udfærdigede trykte Blanketter og Skemaer.

18. Ved Bekjendtgjørelse af 29. Septbr. 1898 indskærper Indenrigsministeriet Hovedpunkterne i Loven af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder. Det gjengives udførligt, hvilke Arbejdsgrene, Loven omfatter, og det fremhæves, at Loven ogsaa gjælder Kommuner, som beskæftiger Arbejdere i de i Loven nævnte Virksomheder.

Saaavel Arbejdere som Arbejdsgivere kunne forlange Arbejdsforsikringsraadets Afgjørelse af, hvor vidt Virksomheden falder ind under Loven. Arbejdsgiverne ere forpligtede til at foranstalte Opslag paa et for Arbejderne tilgængeligt Sted i Lokalerne om hos hvilket

Selskab, der er tegnet Forsikring for Kravene efter Loven.

Ethvert Ulykkestilfælde, der falder ind under Loven, skal af Virksomhedens Indehaver snarest muligt og senest inden 8 Dages Forløb anmeldes for Arbejderforsikringsraadet. Undladelse af de to sidstnævnte Bestemmelser medfører Bøder.

Exemplarer af Loven kunne faaes i Boghandelen for en Pris af 10 Øre.

19. Ved Bekjendtgjørelse af 1. April 1898 gives der Regler for Statstilskuddet til Uddannelse af Sygeplejersker udenfor Kjøbenhavn, i Lighed med de foranstaaende ved Bekjendtgjørelse af 4. Juni 1897 opførte Regler.

20. Ved Bekjendtgjørelse af 5. Oktober 1898 fra Indenrigsministeriet bestemmes, at da Esbjerg er bleven Kjøbstad, vil Fordelingen af Heste og Vogne i Tilfælde af Krigsberedskab blive: af Esbjerg Kjøbstad 2 Heste og ingen Vogne og af Ribe Amtsradsreds med Undtagelse af Fanø og Manø 198 Heste og 32 Vogne.

21. Ved Bekjendtgjørelse af 21. Novbr. 1898 gjøres der Ændringer i Bestemmelserne angaaende Dampkjedler paa Landjorden. Hovedreglen i Tillæget er, at enhver Dampkjedel skal have den i Forhold til det Damptryk, hvormed den er bestemt til at arbejde, fornødne Styrke, hvilket nærmere forklares, og at ved ældre Kjedler, som ikke tidligere have været offentligt Tilsyn undergivne, skal der forelægges Tilsynet en fuldstændig Redegjørelse for Kjedlens Oprindelse og Alder, dens tidligere Benyttelse samt det Arbejdstryk, hvortil den er forfærdiget og har været benyttet.

22. Ved Bekjendtgjørelse af 1. Oktober 1898 stadfæstes Vedtægter for landøkonomiske Forskudsforeninger i Dauelykke og Thornum, Junget, Aasted og Selde i Viborg Amt, i Brædstrup i Aarhus Amt, Gunderup i Aalborg Amt og Sydthy i Thisted Amt. Ved Bekjendtgjørelse af 1. Novbr. 1898 endvidere i Rostrup Sogn, i Skjörping-Fræer og Romdrup-Sønder Tranders i Aalborg

Amt samt »Krejbjerg« i Viborg Amt, Støvring i Randers Amt, Vejen og Føvling i Ribe Amt, og endelig ved Bekjendtgjørelse af 2. Decbr. 1898 for Nebsager-Bjerre i Vejle Amt, Langaa i Viborg Amt og Outrup i Ribe Amt.

23. I Aarets Løb er der stadfæstet følgende Jernbanekoncessioner:

- 1) En Bane fra Hammel Syd om Brabrand Sø til Aarhus,
- 2) — — Lyngby til Vedbæk,
- 3) — — Ebeltoft til Trustrup og
- 4) — — Tølløse over Ruds Vedby til Høng.

24. Der er i Aarets Løb stadfæstet Tillæg til Statuter til Kreditforeningerne for mindre Ejendomme paa Landet i Jylland og for mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne, henholdsvis af 9. April og 16. December 1898.

25. Der er i Aarets Løb stadfæstet Sundhedsvedtægter for Tvede-Linde Kommune i Randers Amt, Vejlby Kommune i Aarhus Amt, Nykjøbing paa Falsters Landsogn i Maribo Amt, Asferg og Faarup Kommune i Randers Amt, Thorsager-Bregnet i samme Amt, Kousted-Raasted, ligeledes, Øster Tørslev, do., Vildbjerg By i Ringkjøbing Amt, Hammerum Stationsby, ligeledes, Ulfborg Stationsby, do., Ikast Stationsby, do., Løsning Kommune i Vejle Amt, Tarm Stationsby og Kibæk Stationsby i Ringkjøbing Amt, Dronningborgs Distrikt i Randers Amt, Sundby Kommune i Kjøbenhavns Amt og Søby-Skads-Halling Kommune i Randers Amt.

26. Der er i Aarets Løb sket Forandring i Fortegnelsen over Landeveje i Thisted, Frederiksborg, Præstø, Vejle, Ribe og Aalborg Amter.